

ΜΕΓΑ ΒΡΑΒΕΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΑΚΑΚΙΑ ΚΟΡΔΟΣΗ



Η Ακακία Κορδόση, μέλος του Συνδέσμου μας, βραβεύτηκε από την Ακαδημία της Γαλλίας (1991) για τη συλλογή διηγημάτων της «13 φωνές της Σιωπής», που κυκλοφόρησαν μεταφρασμένα από την ίδια γαλλικά, στη Γαλλία.

Γεννήθηκε στο Μεσολόγγι από γονείς Μεσολογγίτες. Πατέρας της ήταν ο Πάνος Κορδόσης, έγκριτος δικηγόρος της πόλης και μητέρα της ήταν η ωραία και ευαίσθητη Ελισάβετ το γένος Ντελωριέ.

Παρά τις ατυχίες της υγείας της, η θέλησή της και η σπάνια συνεργασία πνεύματος και ψυχής την οδήγησαν στα μονοπάτια της μάθησης και της εμβάθυνσης σε θέματα που άπτονται της ψυχολογίας του ανθρώπου και την αγωνιώδη προσπάθειά του για λύτρωση.

Η Ακακία τελείωσε το Γυμνάσιο στο Μεσολόγγι και σπούδασε Γαλλική Φιλολογία. Παρακολούθησε μεταπτυχιακά στο Πανεπιστήμιο της Lyon σε θέματα υφολογίας. Διδάσκει ως καθηγήτρια γαλλικών στο 2ο Λύκειο Μεσολογγίου. Είναι μητέρα ενός αγοριού, πτυχιούχου Φυσικομαθηματικής.

Τα έργα της Ακακίας Κορδόση είναι διηγήματα, δοκίμια και μεταφράσεις.

Εξέδωσε δύο συλλογές διηγημάτων: «Γκριζες Μέρρες» (1973) και «Ποιός αν φώναζα» (1987).

Επίσης πολλά διηγήματά της είναι δημοσιευμένα σε εφημερίδες.

Ο άξονας που περιστρέφονται τα διηγήματά της είναι ο πόνος και η ελπίδα. Όμως δεν λείπουν τα ζιζάνια του κακού σε πολλές και ποικίλες εκφάνσεις τους.

Και όπως εισηγήθηκε προς την Ακαδημία της Γαλλίας ο Ακαδημαϊκός Jean Curtis η Ακακία Κορδόση «μας κάνει να ζούμε σε βάθος την εσωτερική ζωή των ανθρώπων που δεν ξέρουν ότι έχουν εσωτερική ζωή και δεν διαθέτουν λόγια για να την εξωτερικεύσουν».

Η Α. Κορδόση ακολουθεί ρεαλιστική τεχνολογία με συχνές ιδεαλιστικές αναφορές και ενδιαφέρουσες αντιπαραθέσεις ανθρώπινων τύπων.

Χρησιμοποιεί γλώσσα ρέουσα, κυματιστή και ποιητική και στις περιγραφές της ο εξωτερικός χώρος αναπλάθεται με προσωπικά βιώματα και το αφηγηματικό στοιχείο συνδυάζεται με ψυχικά και ηθικά δρώμενα.

Έχει ασχοληθεί και με το δοκίμιο: «Αναλογίες» (1974) «Προυστ και Μπαλζάκ», «Προυστ και Μπωντελαίρ» είναι οι τίτλοι δύο δοκιμίων της.

Σ' αυτά παραλληλίζονται οι Γάλλοι συγγραφείς και αναπτύσσονται οι βασικοί χαρακτηριστές του έργου τους και επισημαίνονται οι διαφορές τους.

Την απασχόλησε επίσης και ο Σολωμός. Στο δοκίμιο «Ο Σολωμός και οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» η Α.Κ. παρατηρεί ότι «ο πόνος είναι που καθαίρει, εξιδανικεύει και

καθαγιάζει τους Ελεύθερους Πολιορκημένους ώστε το ποίημα τούτο δεν είναι μόνον Ελληνικό μα γίνεται παγκόσμιο».

Στα δοκίμια φαίνεται ο ερευνητικός τους και η στερεά γνώση και μόρφωση της συγγραφέως.

Επίσης έχει πλούσιο μεταφραστικό έργο από γαλλικά στα ελληνικά. Μετέφρασε δοκίμια, ιστορικά έργα, μυθιστορήματα που κυκλοφόρησαν από γνωστούς εκδοτικούς οίκους. Επίσης εξέδωσε θεατρικών έργων με τον τίτλον «Μπάυρον» (1974).

Η αγάπη της Α.Κ. για τον τόπο που γεννήθηκε και τους ανθρώπους που της χάρισαν τα πρώτα ακούσματα, της υπαγόρευσε την έκδοση βιβλίου με χαρακτηριστικό τίτλο «Μιλείστε Μεσολογγίτικα» που προσφέρει μια ζωντανή ύλη «ντοπιολαλιάς». Το βιβλίο αυτό έχει βραβευθεί από την Ακαδημία Αθηνών (1981).

Η ίδια αγάπη για τον τόπο την ώθησε να μελετήσει και να γράψει για τον παλαιό Μεσολογγίτη λαϊκό ζωγράφο Τάσο Μαντά. Το γραπτό αυτό δημοσιεύτηκε στο λεύκωμα Γ. Κοκοσούλα «Μεσολόγγι 1830-1990».

Και η Ακακία δεν σταματά.

Προσεχώς εκδίδεται από τον οίκο Φιλippότη μυθιστόρημά της με τίτλο «Ο Εμπρησμός». Με ενδιαφέρον το περιμένουμε για να χαιρετίσουμε την πνευματική παραγωγή του άξιου και αγαπητού μέλους του Συνδέσμου μας.